

ајтору се у неким случајевима може замјерити што на основу два-три примјера изводи закључак о одступању, као што је нпр. случај с конструкцијом за + инфинитив као замјена за реченицу, гдје ајтор на основу три примјера говори о овој конструкцији као о специфичној појави у Љубушаковом језику.

У избору лексике ајтор је пошао од принципа провенијенције и ограничио се на три слоја — турцизме, интернационализме и лексику хрватске књижевне традиције. Будући да су турцизми најfrekventnija лексика у књижевном дјелу Мехмед-бега Капетанovića Љубушака, ајтор им је посветио највећу пажњу, тако да је ово поглавље доста добро урађено и показује ајторово солидно познавање ове проблематике. Ајтор даје исцрпан попис свих турцизама у Љубушаковом књижевном дјелу, разврставајући их најприје према областима људске дјелатности (вјера, обичаји, право, администрација, војска, медицина, грађевинарство, музика и сл.), а затим даје преглед турцизама у збиркама »Источно благо« и »Народно благо« са објашњењима која је уз поједине турцизме дао сам Љубушак, која потом ајтор пореди са значењима датим у Рјечнику турцизама А. Шкаљића.

Будући да циљ ајтора није био да прикаже граматичку структуру књижевних дјела Мехмед-бега Капетанovića Љубушака већ однос пишчева језика према дијалекатској бази, језичкој пракси XIX вијека и данашњем стандардном језику те сагледавању Љубушаковог удјела у процесу језичке стандардизације, можемо рећи да је ајтор удовољио постављеном циљу и својом књигом на извјестан начин допринио бољем разумијевању књижевнојезичких процеса у Босни и Херцеговини током деветнаестог вијека.

Невенка Новаковић-Стефановић

Slavist. Časopis za slavistiku. Godina I, broj I, Sarajevo, 1990.

Početkom ove godine na Filozofskom fakultetu u Sarajevu promovisan je novi slavistički časopis u Bosni i Hercegovini. Zove se *Slavist*, a izdaju ga Odsjek za slovenske jezike i književnosti Filozofskog fakulteta u Sarajevu i Sekcija za slovenske jezike i književnosti Društva za strane jezike i književnosti Bosne i Hercegovine.

Prvi broj *Slavista* obuhvata, uglavnom, referate pročitane na IV sarajevskim slavističkim danim, koji su održani u januaru 1988. godine u Sarajevu. Radovi koji su izlagani na I, II, i III slavističkom skupu objavljeni su 1985. u prvom i 1987. u drugom i trećem zborniku radova pod nazivom *Sarajevski slavistički dani*. O ovom zborniku pisano je u *Književnom jeziku* 1988. godine.* Već tada je bilo jasno da će izdavači *Sarajevskih slavističkih dana* pokušati да од skromne i neredovne publikacije malog tiraža stvore pravi časopis. Svi tehnički nedostaci slavističkog zbornika izbjegnuti su u novom časopisu jer je primjenjena modernija, ali ne i previše skupa tehnička štampanja. Činjenica je da su izdavači *Slavista* sa мало sredstava uspjeli pristojno i lijepo opremiti ovu publikaciju.

O tematiki *Slavista* najbolje govori njegov naslov i podnaslov (*Časopis za slavistiku*). Znači da će u ovoj publikaciji biti objavljivani radovi u vezi sa slovenskim jezicima i književnostima, tj. sve što se odnosi na slavistiku. Radovi će se štampati na slovenskim jezicima, a rezimei na srpsko-hrvatskom ili na nekom od svjetskih jezika. Časopis će izlaziti najmanje jednom godišnje.

U prvom broju *Slavista* radovi su svrstani u sljedeće rubrike: 1) *Jezik*, 2) *Književnost*, 3) *Prevodenje*, 4) *Metodika* i 5) *Bibliografija*. U predgovoru časopisu napomenuto je da će peta rubrika obuhvatati i prikaze, hronike i različite priloge. U ovom broju povodom četrdeset godina postojanja Filozofskog fakulteta u Sarajevu štampana je bibliografija članova Odsjeka za slovenske jezike i književnosti, što će biti interesantno svima onima koji se bave slavistikom i lingvistikom uopšte.

Slavist ne treba smještati samo u bosanskohercegovačku i u jugoslovensku lingvistiku. U prvom broju ostvarena je saradnja i sa lingvistima iz Sovjetskog Saveza i Poljske. U rubrici pod nazivom *Jezik* štampani su radovi Valerija V. Morkovkina iz Moskve (*Лексическая система у ее отражение в значении слова*), Aleksandra D. Duličenka iz Tartua (*Интерлингвистика: компонент лингвистической парадигмы XX века*) i Agnješke Spaginske — Prusak iz Gdanska (*Metodologia konfrontatywnych badań leksykalno-semantycznego poziomu języka /aspekt synchroniczny/*). Ostalih šest radova vezanih za probleme jezika napisali su jugoslovenski slavisti (Aleksandar Done, Branko Tošović, Dojčil Vojvodić, Marina Katnić-Bakarić, Borisav Tošić i Jadranka Tošović). U ovoj rubrici najbrojniji su tekstovi posvećeni pitanjima leksičke (Morkovkin, Prusak, Tošić) i funkcionalne stilistike (Tošović, Katnić). Posebno ističemo rad A. D. Duličenka, u kojem ovaj slavist pokušava prevazići prijašnje shvatanje interlingvistike kao nauke o vještakom jeziku i predlaže »shvatanje interlingvistike kao dijela lingvistike koji se bavi pitanjima opšteg sredstva komuniciranja za raznojezične narode u rangu 'jezika'« (str. 21). Fonetikom ruskog jezika bavi se A. Done u radu *Модификации русских гласных в ударном слоге (с иллюстрациями автора)*, a D. Vojvodić piše o sintaksi glagola u ruskom jeziku u poređenju sa srpsko-hrvatskim, dok rad J. Tošović predstavlja »kratku analizu proučavanja kondicionala srpsko-hrvatskog jezika kod nas i u sovjetskoj lingvistici« (str. 79).

Slijedeća rubrika *Slavista* odnosi se na književnost. Tri rada iz ovog odjeljka vezani su za rusku sovjetsku (Nazif Kusturica, Gordana Besarović i Slavoljub Vasojević), a jedan za srednjovjekovnu književnost (Vedrana Masleša). U rubrici *Prevodenje* štampam je rad Ilijasa Tamovića *Ekivaljentnost prevoda frazeoloških izraza sa srpsko-hrvatskog na ruski jezik (na materijalu prevoda Andrićeve »Proklete avlije«)*. Rubrika *Metodika* obuhvata dva teksta čiji su autori Miljan M. Todorović i Milutin Vuković.

Sofka Radojičić

*) Sofka Radojičić, *Sarajevski slavistički dani*. Zbornik radova II—III, Sarajevo, 1987, Književni jezik 17/2, Sarajevo, 1988, 126—127.